

Derfor følgende: SF's formand har i diskussionen om folkeafstemningerne i Frankrig og Holland været fremme med en idé om en social pagt af en eller anden art. Det har jeg opfattet som beskæftigelse, det kan være andre ting omkring social politik bredt forstået, men både beskæftigelsen og socialpolitikken som sådan er jo ikke overstatsligt i EU.

Så hvad tænker SF på i den sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Vi har lavet et længere papir, som vi havde på mødet i forretningsudvalget i går. Jeg tror, det er kommet på hjemmesiden hos os. Jeg kan ikke nå at gennemgå det fuldstændigt, men det er 8-10 punkter, som bl.a. indeholder at sætte sig bindende mål for indsatsen for beskæftigelsen. På samme måde som landene jo skal leve op til kravene i vækst- og stabilitetspagten om under-skud, skal man lave mål for at nedbringe arbejdsløsheden.

Man skal lave mål for at bekæmpe fattigdom i landene; man skal sikre, at der er finansieringsmulighed for den sociale pagt ved at lægge en bund under selskabsskatterne, så vi ikke oplever sådan en nedadgående spiral i konkurrencen; man skal sikre arbejdsmiljøforhold og sådan noget, så man ikke nedslider arbejdskraft osv. osv.

Jeg synes, fru Marianne Jelved har helt ret i, at der er en hårfin balance her, for vi har heller ikke noget ønske om, at det gøres overnationalt. Så det, der er opgaven, er, hvad vi selv kan, når vi respekterer de nationale ønsker om ikke at komme ind på arbejdsmarkeds- og socialområdet. Hvad kan vi så faktisk gøre?

Så var der en sidste ting: En sidste europæisk mission kunne jo være at bruge vores styrke. Tænk sig at skabe arbejde i Europa det sted, hvor hovedparten af miljøteknologien faktisk eksisterer, og bruge det til et eksportfremstød ude i verden, hvor de andre er nødt til at overtage nogle af de teknologier, vi kan.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg har et spørgsmål til SF's ordfører, i og med at ordføreren jo tidligere i sin tale nævner noget om de her 100.000 døde i Irak, som jo selvfølgelig for en del skyldes, at der har været en offensiv dernede for at skabe ro og stabilitet på længere sigt.

Det sprang ordføreren lidt let hen over, synes jeg, i og med at der jo forud for den indsats, der

blev gjort af koalitionsstyrkerne, var massive angreb på specielt det kurdiske mindretal i Tyrkiet. Man mente jo dengang, bl.a. i Amnesty International, at omkring 300.000 borgere, privatister, i Irak var blevet dræbt af Saddam Husseins styrker eller ligefrem af ham selv.

Hvad er SF's holdning til det? Det er da måske rigtigt, der er blevet dræbt mennesker, efter at Danmark har været med i koalitionen derne, men hvad med alle de 300.000 mennesker, der blev dræbt, før der blev gjort en indsats?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil give hr. Skibby det gode råd at lade være med at placere sig selv et politisk sted, hvor man skal vælge mellem to onder.

I modsætning til andre på verdensscenen har vi jo aldrig forsvaret Saddam Hussein, tværtimod. Vi har set, hvordan venstrefløjen i Irak blev totalt udrenset af Saddam Hussein, som på alle måder var en tyrant. Det var vores opfattelse.

Kl. 16.50

Det var ikke amerikanernes opfattelse. Hvis hr. Skibby går tilbage, f.eks. til 1980'erne, så vil han se, at Saddam var en helt nær allieret med USA. Hvis hr. Skibby går ind på Googles søgesystem, så kan han finde en hjemmeside, hvor han kan se Rumsfeld næsten kindkysse med Saddam, for på det tidspunkt er han nede at overrække nogle masseødelæggelsesvåben, som Irak skal bruge i krigen mod Iran.

Derfor vil jeg bare advare hr. Skibby imod at placere sig et sted, hvor man enten vælger en slyngel eller vælger en krig. Der er heldigvis langt bedre alternativer.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er jeg ikke sikker på, at ordføreren er i stand til at skifte holdning, og det vil jeg heller ikke bede ordføreren om. Men jeg synes dog alligevel, at man må prøve at tage udgangspunkt i realiteterne. Det er jo da for den enkelte borger totalt selvmodsigende at opleve SF stå hernede og tage udgangspunkt i 100.000 dræbte som begrundelse for, at man ikke skulle være gået ind med en fredsskabende aktion i Irak, i stedet for at tage udgangspunkt i, hvor mange dræbte der var, før man gjorde den fælles koordinerede indsats i Irak for at skabe fred og stabilitet.

Jeg vil da gerne spørge ordføreren: Hvis nu man ikke havde gjort en koalitionsindsats dernede og havde prøvet at skabe den her fred, som